

Synidotea laticauda (Tånglöss)

© Foto: The Southeastern Regional Taxonomic Center (SERTC), South Carolina
Department of Natural Resources
<http://www.dnr.sc.gov/marine/sertc/>

Svenskt vardagsnamn	Saknas
... och på andra språk	-
Vetenskapliga namn	<i>Synidotea laticauda</i> Benedict, 1897; fam. Idoteidae Synonym: -
Organismgrupp(er)	Tånglöss (ordning Isopoda), kräftdjur (subfylum Crustacea), leddjur (fylum Arthropoda)
Storlek och utseende	Artens mest distinkta karaktärer är deras relativt breda pleotelson (stjärtplatta), släta kropp och frånvaron av preoculara horn. Hannar blir högst 22,5 mm långa och köns mogna honor högst 13 mm. Blå-grå färg i alkoholkonserverat material. Huvudets framkant är rak med tydlig tvärgående fördjupning vid ögonen. Kvoten mellan längd och bredd på stjärtplattan (pleotelson) är ca 1,07. (Menzies & Miller, 1972; Poore, 1996).
Kan förväxlas med	Unga individer av olika arter av <i>Synidotea</i> kan vara svåra att skilja från varandra. Den är särskilt lik <i>S. harfordi</i> som finns både i Kalifornien och i Japanska sjön. De första fynden av <i>S. laticauda</i> i Europa (Gironde-, Guadalquivir- och Schelde estuariet) och på

	amerikanska ostkusten (Delaware och Charleston) artbestämdes felaktigt som den i Japanska sjön hemmahörande <i>S. laevidorsalis</i> .
Geografiskt ursprung	Nordöstra Stilla havet (Kalifornien och Washington)
Första observation i svenska vatten	Arten har inte observerats i svenska vatten.
Förekomst i svenska havs- och kustområden	Arten har inte observerats i svenska vatten.
Övrig förekomst utanför ursprungligt utbredningsområde	Belgien, Frankrike, södra Spanien, USA:s ostkust (Delaware bukten och Charleston Harbor). På dessa lokaler blev <i>P. laticauda</i> först felbestämd som den från Japan härstammande <i>P. laevidorsalis</i> . Se bl.a. Poore, 1996 och 2012.
Referenser till observationer i områden nära svenska farvatten	Frankrike, Gironde-estuariet 1975 (först felaktigt identifierad som <i>Idotea emarginata</i> (Fabricius) (Mees & Fockedey, 1993), senare felaktigt identifierad som <i>S. laevidorsalis</i> (Poore, 1996). Spanien, Guadalquivir-flodens estuarie 1991 (Cuesta <i>et al.</i> , 1996). Först felaktigt identifierad som <i>S. laevidorsalis</i> (Poore, 2012). Belgien, Schelde-estuariet 2005 (Soors <i>et al.</i> , 2010). Först felaktigt identifierad som <i>S. laevidorsalis</i> (Poore, 1996; Soors <i>et al.</i> , 2013)
Troligt införselsätt	Sannolikt har arten spridits med fartygstrafik via barlastvatten.
Miljö där arten förekommer	I San Francisco viken, där arten är inhemska, uppehåller sig <i>S. laticauda</i> huvudsakligen i de varmare och utsötade delarna. Den föredrar grunda områden på 1 - 9 m djup. Den anses vara en relik som uppkommit, i San Francisco viken, från en anfader till <i>S. harfordi</i> . Påträffas ofta bland alger, hydroider och bryozoa. I Delaware Bay påträffades den konsekvent på antropogena substrat som överväxta rep, bojar, Styrofoam (cellplast) och träkonstruktioner i vattnet men sällan på naturliga strukturer. Den var vanligast i närheten av marinor och sjösättningsplatser. Den var vanligast i områden med en salthalt mellan 5-21 ‰ och påträffades inte i sötvattenspartierna av undersökta tillflöden längs kusten. Det senare tyder på att den inte tolererar sötvatten.
Ekologiska effekter	I en studie i Delaware Bay på Nordamerikanska ostkusten följdes populationstätheten hos <i>Synidotea laticauda</i> från hamnen vid Haskin Shellfish Research Laboratory, i floden Maurice mynning, där arten påträffades första gången 1999. Abundansen visade på ett mycket varierat säsongsmonter där isopoden var vanlig från maj till november men var försvunnen under vintermånaderna. Under den mest abundanta perioden var populationen av isopoden minst tio gånger

	<p>högre än för någon av de andra makrofaunaarterna i området. Man antog därför att de höga abundanserna skulle kunna innebära att arten kan ha en effekt på den ekologiska strukturen (Bushek & Boyd, 2006).</p> <p>I senare studier tittade man på predationstrycket från fisk och fann att det inte var så stort. Man kunde även konstatera att <i>S. laticauda</i> var en omnivor då den i experiment exploaterade en mängd flora- och faunaarter. Man drog därför slutsatsen att <i>S. laticauda</i> kommer att kunna etablera sig i delar av Delaware Bay men endast ha en nominell ekologisk påverkan (Boyd, 2008).</p>
Andra effekter	
<p>Läs mer</p> <ul style="list-style-type: none"> • Boyd S.G. 2008. An ecological assessment of the non-indigenous isopod, <i>Synidotea laticauda</i>, in Delaware Bay. Thesis, Master of Science. Graduate Program in Ecology and Evolution. The State University of New Jersey. • Bushek D. & Boyd S. 2006. Seasonal abundance and occurrence of the Asian isopod <i>Synidotea laevidorsalis</i> in Delaware Bay, USA. Biological Invasions 8:697-702 • Soors J., van Haaren T., Timm T. & Speybroeck J. 2013. <i>Bratislavia dadayi</i> (Michaelsen, 1905) (Annelida: Clitellata: Naididae): a new non-indigenous species for Europe, and other non-native annelids in the Schelde estuary. Aquatic Invasions 8(1):37-44. <p>Mer om bilden</p> <ul style="list-style-type: none"> • © The Southeastern Regional Taxonomic Center (SERTC), South Carolina Department of Natural Resources, USA http://www.dnr.sc.gov/marine/sertc/ 	
<p>Referenser till artbeskrivning</p> <ul style="list-style-type: none"> • Menzies R.J. & Miller M.A. 1972. Systematics and zoogeography of the genus <i>Synidotea</i> (Crustacea: Isopoda) with an account of Californian species. Smithsonian Contribution to Zoology. Number 102. 33 sidor. • Poore, G.C.B., 1996. Species differentiation in <i>Synidotea</i> (Isopoda: Idoteidae) and recognition of introduced marine species: a reply to Chapman and Carlton. Journal of Crustacean Biology 16(2):384-394. • Poore G.C.B. 2012. Four new valviferan isopods from diverse tropical Australian habitats (Crustacea: Isopoda: Holognathidae and Idoteidae. Memoirs of Museum Victoria. 69:327-340. • Stebbins T.D. 2012. Key and notes to California Valviferan Isopods (Crustacea, Isopoda, Valvifera). City of San Diego Marine Biology 	

Laboratory, Public Utilities Department, San Diego, CA, USA.

Referenser till fyndplatser

- Bushek D. & Boyd S. 2006. Seasonal abundance and occurrence of the Asian isopod *Synidotea laevidorsalis* in Delaware Bay, USA. *Biological Invasions* 8:697-702.
- Cuesta J.A., Serrano L., Bravo M.R. & Toja J. 1996. Four new crustaceans in the Guadalquivir river estuary (SW Spain), including an introduced species. *Limnética* 12(1):41-45.
- Mees J. & Fockedey N. 1993. First record of *Synidotea laevidorsalis* (Miers, 1881) (Crustacea: Isopoda) in Europe (Gironde estuary, France). *Hydrobiologia* 264:61-63.
- Mees J., Fockedey N. & Hamerlynck O. 1995. Comparative study of the hyperbenthos of three European estuaries. *Hydrobiologia* 311:153-174.
- Soors J., Faasee M., Stevens M., Verbessem I., De Regge N. & Van den Bergh E. 2010. New crustacean invaders in the Schelde estuary (Belgium). *Belgian Journal of Zoology* 140(1):3-10.

Referenser till ekologiska och andra effekter

- Bushek D. & Boyd S. 2006. Seasonal abundance and occurrence of the Asian isopod *Synidotea laevidorsalis* in Delaware Bay, USA. *Biological Invasions* 8:697-702.
- Boyd S.G. 2008. An ecological assessment of the non-indigenous isopod, *Synidotea laticauda*, in Delaware Bay. Thesis, Master of Science. Graduate Program in Ecology and Evolution. The State University of New Jersey.

- Detta faktablad om *Synidotea laticauda* skapades den 10 april 2013 av Sture Nellbring.